

Standaard

Uitheemse sijnsoorten.

Uitgave voorjaar 2008.

Inhoud:

	Pagina
Voorwoord	2
Inhoud	3
Algemeen	4
Kapoetsensijs	5
Magellaansijs	9
Baardsijs	12
Dennensijs	14
Zwarte sijs	16
Zwartborstsijs	18
Yarrelsijs	20
Geelbuksijs	22
Mexicaanse sijs	24
Treursijs	26
Lawrencesijs	26
Kordillensijs	27
Diksnavelsijs	27
Guatemalasijs	28
Olijfsijs	28
Andessijs	29
Haïtisijs	29
Saffraansijsn	30

VOORWOORD:

De kweek van de uitheemse sijnsoorten kent een aantal gedreven liefhebbers. Deze liefhebbers waren de mening toegedaan dat bundeling van hun kennis belangrijk was voor het houden en kweken van deze soorten. Onder de naam "werkgroep Amerikaanse sijnzen" werd op 6 april 2002 een vereniging opgericht.

De werkgroep Amerikaanse sijnzen heeft sindsdien, ondermeer in samenwerking met een aantal keurmeesters van de N.B.v.V., van een aantal soorten concept standaardeisen aan de Keurmeester Vereniging Tropische Vogels en Parkieten beschikbaar gesteld. Ten behoeve van deze standaard, "Uitheemse sijnzen" heeft het KMV-TP bestuur deze concepten aangepast en uitgebreid met een viertal soorten, zodat van de meest gekweekte soorten een samenvattende standaard of soortbeschrijving beschikbaar is.

De soorten, waarvan een uitgebreide soortbeschrijving is opgesteld, zijn:

- * Kapoetsensijns: (Carduelis cucullata).
- * Magellaansijns: (Carduelis magellanica).
- * Baardsijns: (Carduelis barbata).
- * Dennensijns: (Carduelis pinus).
- * Zwarte sijns: (Carduelis atrata).
- * Zwartborstsijns: (Carduelis notata).
- * Yarrellsijns: (Carduelis yarrellii).
- * Geelbuiksijns: (Carduelis xanthogaster).
- * Mexicaanse sijns: (Carduelis psaltria).

Van de overige 9 soorten is een korte soortherkenning gemaakt, met daarbij de wetenschappelijke, de Engelse, de Duitse, de Franse en de Spaanse benaming, zodat tevens via Internet soms beperkt beschikbare informatie opgezocht kan worden. Dat is van de volgende soorten;

- * Treursijns : (Carduelis tristis).
- * Lawrencesijns : (Carduelis lawrencei).
- * Kordillensijns : (Carduelis uropygialis).
- * Diksnavel: (Carduelis crassirostris).
- * Guatamalasijns : (Carduelis atriceps).
- * Olijfsijns: (Carduelis olivacea).
- * Andessijns : (Carduelis spinescens).
- * Haïtisijns (Carduelis dominicens)
- * Saffraansijns (Carduelis siemiradzkii)

Zoals inmiddels gebruikelijk is voor de NBvV, zijn de omschrijvingen van de kleur en tekening in een matrix gegoten, zodat het opzoeken en vergelijken eenvoudig is.

Zoals elke standaard zal ook deze standaard periodiek herzien, bijgewerkt en/of uitgebreid moeten worden. Dit mag geen bezwaar zijn, daar de uitgave geschiedt in een losbladig systeem.

Tenslotte spreekt de KMV-TP de hoop uit, dat deze standaard stimulerend mag werken op de ontwikkelingen bij de kweek en de keuring van de uitheemse sijnsoorten.

Waalwijk, juni 2008.

De Keurmeestersvereniging Tropische vogels
en Parkieten van de Nederlandse Bond voor Vogelliefhebbers.

ALGEMEEN.

Voorkomende mutaties:

De mutaties bij de Amerikaanse Sijzen staat nog in de kinderschoenen. Er zijn bij een viertal soorten enkele mutaties bekend;

- * **Kapoetsensijs:** bruin, agaat en pastel zijn de meest voorkomende. Verder zijn er ook nog meldingen van de overgoten en de topaas.
- * **Magellaansijs:** bruin, agaat en pastel.
- * **Baardsijs:** agaat en pastel.
- * **Zwarte sijs:** pastel.

a) Bruin. (Vererft geslachtsgebonden en recessief.)

De bruinmutatie is een kwalitatief eumelanine reducerende factor. Het aantal staafjes eumelanine blijft gelijk aan de wildkleur. De oxidatie van deze staafjes is echter minder van kwaliteit en blijft steken in een bruine kleur.

Bij de Kapoetsensijs man zal dat vooral herkenbaar zijn in de kopkleur en de vleugel- en staartpennen. De kopkleur zal van zwart omgezet worden naar zwartbruin, door de hogere concentratie eumelanine in die kopkleur, terwijl de vleugel- en staartpennen van zwartbruin naar donkerbruin transformeren. Bij de Kapoetsensijs pop zal dat hetzelfde effect hebben in de vleugel- en staartpennen, maar ook zichtbaar in de kopkleur, die van gehamerd blauwgrijs naar gehamerd donkerbruin zal veranderen en vooral zichtbaar in de mantel, die van grijs naar beigegrijs verandert.

De Magellaansijs man zal ook een zwartbruine kopkleur en donkerbruine vleugel- en staartpennen laten zien, terwijl er in de mantel een duidelijk bruingroene waas zichtbaar zal worden. De pop Magellaansijs, die normaal een olijfgroene kleur heeft en een wat grijsgroene kopkleur, zal ook een duidelijke bruingroene waas tonen met daarbij natuurlijk de donkerbruine vleugel- en staartpennen.

b) Agaat. (Vererft geslachtsgebonden en recessief.)

De agaatmutatie zorgt voor een bijna totale reductie van het roodbruine phaeomelanine, terwijl het zwarte eumelanine niet of nauwelijks zichtbaar wordt aangetast.

Dit houdt in, dat er theoretisch bij de Kapoetsensijs man er niet zo gek veel zal veranderen, omdat er niet veel phaeomelanine in bevedering aanwezig is. Maar we zien toch een minder diepe zwarte kopkleur en lichtere vleugel- en staartpennen, omdat de reductie van het eumelanine toch ruimer is dan gedacht. Hetzelfde zien we ook in de zwarte onderdelen van de agaat Elzensijs man. De pop Kapoetsensijs zal hetzelfde effect laten zien in de vleugel- en staartpennen, maar vooral de kop- en mantelkleur zal helderder van kleur worden.

De Magellaansijs wordt door de agaatmutatie wel helderder van kleur, zowel in de kopkleur als die van de vleugel- en staartpennen. Maar vooral de gele borst-/buikkleur en de olijfgroene mantelkleur zal helderder worden. Bij de pop zien we hetzelfde effect. We krijgen dan een meer grijze waas over de olijfgroene kleur.

Bij de agaatmutatie van de Baardsijs, zowel man als pop, zien we hetzelfde als bij man en pop van de Elzensijs. De pop zal wat helderder van kleur zijn want het bruine in de bevedering is duidelijk minder.

c) Pastel. (Vererft autosomaal, dominant en kent geen lethalfactor.)

De pastelmutatie bij de Amerikaanse sijzen zorgt ervoor dat er een kwantitatieve reductie optreedt van het zwarte eumelanine, terwijl het phaeomelanine niet of nauwelijks zichtbaar wordt aangetast.

Bij de pastel Kapoetsensijs man en ook bij de pop is het meest opvallende de opgebleekte vleugel- en staartpennen, met de donkere kleur van de schachten duidelijk zichtbaar. Het rode carotenoïde wordt niet aangetast, alleen zal de kleur van de mantel helderder worden, omdat daar normaal een zwarte waas over ligt, die nu gereduceerd is bij de man en meer beigegrijs bij de pop.

De Magellaansijs man en pop zullen hetzelfde effect laten zien in de vleugel- en staartpennen, dus opgebleekt met wat donkere schachten. De man zal een vlekkerige donkergrijze kopkleur laten zien en de pop zal in totaliteit wat grijzer van kleur zijn en wat geler aan de onderzijde.

De pastel Baardsijs is weer te vergelijken met de pastel van onze Elzensijs, zowel man als pop. Alhoewel bij de pop in wat mindere mate, omdat deze een groter geelbezit heeft dan de pop van de Elzensijs.

Bij de pastel van de Zwarte sijs zien we een vrij egale grijze vogel, zowel bij de man als pop, omdat deze in de wildkleur al erg moeilijk van elkaar te onderscheiden zijn. Ze komen overigens schijnbaar nog nauwelijks voor.

Kapoetsensijs. (*Carduelis cucullata*).

Algemeen:

De Kapoetsensijs komt voor in Venezuela, Colombia en Puerto Rico op de open savanneachtige gebieden, op een hoogte van 750 tot 1300 meter bij een temperatuur van $\pm 24^{\circ}\text{C}$. Het zijn bewoners van dichte altijd groene bossen, droog bos- en grasland waarbij ze soms ook aan de randen daarvan voorkomen. Ze zijn zeer gevoelig voor vocht en kou. In hun natuurlijke biotoop worden ze met uitsterven bedreigd.

Wetenschappelijke benaming: *Carduelis cucullata*.
Engels: Red Hooded Siskin.
Duits: Kapuzenzeisig.
Frans: Chardonneret rouge.
Spaans: Cardenalito.

Ondersoorten:

De Kapoetsensijs kent geen ondersoorten.

Erfelijkheid en veerstructuur:

In de bevedering van de Kapoetsensijs is, naast het eumelanine en het phaeomelanine, ook rood carotenoïde te vinden. Van de Kapoetsensijs zijn vijf mutaties bekend, bruin, agaath, pastel, overgoten en topaas en de mutatiecombinatie isabel.

Fysieke standaard:

Formaat:

De Kapoetsensijs is ± 10 -11 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Kapoetsensijs heeft een meer slank model met de schouders iets breder dan de rest van het lichaam. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en vloeiend verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een licht gekromde lijn vormen. De kop is rond, met een iets afgeplatte bovenkop en het ronde oog centraal ten opzichte van de schedel. De staart heeft een rechte vorm, met een gevorkt uiteinde.

Houding:

Een Kapoetsensijs dient rustig op stok te zitten. Zijn houding op stok is onder een hoek van 45° , waarbij het lichaam los van de stok dient te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets natuurlijk gekromde nagel.

Snavel:

Kort en kegelvormig. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Ringmaat:

2,5 mm.

Soortbeschrijving.

Kleur:	Kapoetsensijs man.	Kapoetsensijs pop.
Kop:	Nvt.	De kop, kin en keel zijn gehamerd helder blauwgrijs. De keel en wangen zijn een nuance lichter grijs. Nek en hals gehamerd helder blauwgrijs.
Lichaam:	De borst is helder rood tot de pootinplant, overgaand in de witte aars. Via de helder rode flanken loopt het rood uit naar de helder rode onderstaartdekveren. Het rugdek, de mantel en schouders zijn vanaf de nek tot aan de stuit rood met een zwarte waas.	De rode borstvlek, vloeit naar beneden uit in twee vlekken tot maximaal de buiklijn, waar deze overgaat in een witte buik. De flanken zijn grijs. Het rugdek grijs. De schouders zwartgrijs met een rode waas.
Stuit:	Helder rood.	Oranjerood.
Vleugelpennen:	Zwart.	Donker olijfgroen, met asgrijze waas.
Staart:	Zwart.	Zwart.
Snavel:	Bovensnavel parelgrijs met een donkere punt. Ondersnavel mat parelgrijs.	Bovensnavel parelgrijs met een donkere punt. Ondersnavel mat parelgrijs.
Poten:	Donkerbruin, nagels zwart.	Donkerbruin, nagels zwart.
Ogen:	Donkerbruin, pupil zwart.	Donkerbruin, pupil zwart.
Tekening:		
Kop en nek:	De gehele kop, kin en keel egaal diep zwart, met een strakke afscheiding naar de rode lichaamskleur. Rond het oog een lichte ring.	Nvt.
Lichaam:	De rode lichaamskleur kent een scherpe kleurscheiding met de zwarte kopkleur.	De rode borstvlek moet aan bovenkant een zo strak mogelijke afscheiding laten zien en uitlopen in twee vlekken tot aan maximaal de buiklijn.
Vleugels:	De grote vleugelpennen zijn zwart met helder rode vleugelspiegels. Op het uiteinde van de armpennen een wit/grijze omzoming.	De grote vleugelpennen zijn donker grijs met oranjerode vleugelspiegels. Op het uiteinde van de armpennen een wit/grijze zoming, iets minder intens dan bij de man.

Keurtechnische aanwijzingen: Kapoetsensijs man en pop.

Kapoetsensijs:	<p>Algemeen:Het totaalbeeld van de Kapoetsensijs moet symmetrisch zijn, zowel in lichaamsbouw als in tekening. Typische fouten van de Kapoetsensijs zijn:</p> <p>Niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels, een gespreide staart, licht gekleurde hoorndelen, losse bevedering in de flanken en een niet symmetrisch totaalbeeld.</p> <p>Het is belangrijk dat het formaat goed in de gaten gehouden wordt. Ver doorgevoerde nakweek kunnen leiden tot degeneratieverschijnselen. De jonge mannen zijn tot aan de jeugdruif gelijk aan de pop. Na de jeugdruif worden bij de jonge mannen de zwarte onderdelen zichtbaar en op de leeftijd van twee jaar zijn ze geheel op kleur.</p> <p>Kleur: Op het grijze rugdek van de pop is een iets rode gloed toegestaan, maar de voorkeur heeft een grijs rugdek zonder rood of rode gloed.</p> <p>Tekening: De vleugelspiegels van de man mogen iets lichter rood zijn dan de rest van het lichaam.</p>
-----------------------	--

Kleurslagbeschrijving Kapoetsensijs man.

Kleurslag:	Wildkleur.	Bruin.	Agaat.	Pastel.	Bruin-agaat.
Kleur:					
Kop:	Zwart.	Zwartbruin.	Zwart.	Grijs.	Bruin.
Borst:	Zwart.	Zwartbruin.	Zwart.	Grijs.	Bruin.
Flanken:	Karmijnrood.	Karmijnrood.	Karmijnrood.	Karmijnrood.	Karmijnrood.
Buik:	Karmijnrood.	Karmijnrood.	Karmijnrood.	Karmijnrood.	Karmijnrood.
Aarsbevedering:	Gebroken wit.	Crèmewit.	Wit.	Gebroken wit.	Gebroken wit.
Onderstaartdekveren:	Karmijnrood.	Karmijnrood.	Karmijnrood.	Karmijnrood.	Karmijnrood.
Achternek:	Steenrood.	Steenrood.	Steenrood.	Steenrood.	Steenrood.
Mantel:	Karmijnrood met zwartgrijze waas.	Karmijnrood met bruine waas.	Karmijnrood met zwartgrijze waas.	Karmijnrood met grijze waas.	Karmijnrood met beige waas.
Stuit:	Karmijnrood.	Karmijnrood.	Karmijnrood.	Karmijnrood.	Karmijnrood.
Bovenstaartdekveren:	Zwartbruin.	Bruin.	Grijs.	Lichtgrijs.	Beige.
Staart:	Zwart.	Donkerbruin.	Donkergrijs.	Grijs.	Donkerbeige.
Handpennen:	Zwartbruin.	Donkerbruin.	Donkergrijs.	Grijs.	Donkerbeige.
Armpennen, kleine en middelste vleugeldekveren:	Zwartbruin.	Donkerbruin.	Donkergrijs.	Grijs.	Donkerbeige.
Poten:	Donker hoornkleurig, nagels zwart.	Hoornkleurig, nagels hoornkleurig.	Donker hoornkleurig, nagels zwart.	Hoornkleurig, nagels hoornkleurig.	Hoornkleurig, nagels hoornkleurig.
Snavel:	Parelgrijs met een donkere punt.	Hoornkleurig met een donkere punt.	Parelgrijs met een donkere punt.	Lichtgrijs met een donkere punt.	Hoornkleurig met een donkere punt.
Ogen:	Donkerbruin, pupil zwart.	Bruin, pupil donkerbruin.	Donkerbruin, pupil zwart.	Bruin, pupil donkerbruin.	Bruin, pupil donkerbruin.
Tekening:					
Koptekening:	Zwart, scherpe kleurscheiding.	Zwartbruin, scherpe kleurscheiding.	Zwart, scherpe kleurscheiding.	Grijs, scherpe kleurscheiding.	Bruin, scherpe kleurscheiding.
Kintekening:	Zwart, scherpe kleurscheiding.	Zwartbruin, scherpe kleurscheiding.	Zwart, scherpe kleurscheiding.	Grijs, scherpe kleurscheiding.	Bruin, scherpe kleurscheiding.
Vleugelband:	Karmijnrood.	Karmijnrood.	Karmijnrood.	Karmijnrood.	Karmijnrood.
Vleugelspiegels:	Steenrood.	Steenrood.	Steenrood.	Steenrood.	Steenrood.
Armpennen, eindomzoming:	Witgrijs.	Gebroken wit.	Witgrijs.	Gebroken wit.	Witgrijs.
Handpennen, eindomzoming:	Beigebruin.	Licht beigebruin.	Witgrijs.	Licht beige.	Witgrijs.
Manteltekening, fijne lengtestrepen:	Zwartbruin.	Donkerbruin.	Donkergrijs.	Grijs.	Donkerbeige.
Staart:	Op de buitenvlag en aan het uiteinde een beigebruine omzoming.	Op de buitenvlag en aan het uiteinde een lichtbruine omzoming.	Op de buitenvlag en aan het uiteinde een grijze omzoming.	Op de buitenvlag en aan het uiteinde een licht beigebruine omzoming.	Op de buitenvlag en aan het uiteinde een beige omzoming.

Kleurslagbeschrijving Kapoetsensijs pop.

Kleurslag:	Wildkleur.	Bruin.	Agaat.	Pastel.	Bruin-agaat.
Kleur:					
Kop:	Gehamerd blauwgrijs.	Gehamerd donkerbruin.	Gehamerd blauwgrijs.	Gehamerd helder blauwgrijs.	Gehamerd beige.
Wangen:	Beigebruin.	Crème.	Crèmewit.	Beigebruin.	Beige.
Flanken:	Licht beigebruin.	Licht crème.	Licht crèmewit.	Licht beigebruin.	Lichtbeige.
Buik en aarsbevedering:	Gebroken wit.	Licht crèmewit.	Gebroken wit.	Gebroken wit.	Lichtbeige.
Onderstaartdekveren:	Gebroken wit.	Licht crèmewit.	Gebroken wit.	Gebroken wit.	Lichtbeige.
Mantel:	Grijs.	Beigebruin.	Grijs.	Lichtgrijs.	Beige.
Stuit:	Steenrood.	Steenrood.	Steenrood.	Steenrood.	Steenrood.
Bovenstaartdekveren:	Zwartbruin.	Bruin.	Grijs.	Lichtgrijs.	Beige.
Staart:	Zwart.	Donkerbruin.	Donkergrijs.	Grijs.	Donkerbeige.
Handpennen:	Zwartbruin.	Donkerbruin.	Donkergrijs.	Grijs.	Donkerbeige.
Armpennen, kleine en middelste vleugeldekveren:	Zwartbruin.	Donkerbruin.	Donkergrijs.	Grijs.	Donkerbeige.
Poten:	Donker hoornkleurig, nagels zwart.	Hoornkleurig, nagels hoornkleurig.	Donker hoornkleurig, nagels zwart.	Hoornkleurig, nagels hoornkleurig.	Hoornkleurig, nagels hoornkleurig.
Snavel:	Parelgrijs met een donkere punt.	Hoornkleurig met een donkere punt.	Parelgrijs met een donkere punt.	Lichtgrijs met een donkere punt.	Hoornkleurig met een donkere punt.
Ogen:	Donkerbruin, pupil zwart.	Bruin, pupil donkerbruin.	Donkerbruin, pupil zwart.	Bruin, pupil donkerbruin.	Bruin, pupil donkerbruin.
Tekening:					
Wenkbrauwstreep:	Lichtgrijs.	Lichtbeige.	Lichtgrijs.	Lichtgrijs.	Lichtbeige.
Borsttekening:	Steenrood.	Steenrood.	Steenrood.	Steenrood.	Steenrood.
Vleugelband:	Steenrood.	Steenrood.	Steenrood.	Steenrood.	Steenrood.
Vleugelspiegel:	Oranjerood.	Oranjerood.	Oranjerood.	Oranjerood.	Oranjerood.
Armpennen, eindomzoming:	Witgrijs.	Gebroken wit.	Witgrijs.	Gebroken wit.	Witgrijs.
Handpennen, eindomzoming:	Beigebruin.	Licht beigebruin.	Witgrijs.	Licht beige.	Witgrijs.
Manteltekening, fijne lengtestrepen:	Zwartbruin.	Donkerbruin.	Donkergrijs.	Grijs.	Donkerbeige.
Staart:	Op de buitenvlag en aan het uiteinde een beigebruine omzoming.	Op de buitenvlag en aan het uiteinde een lichtbruine omzoming.	Op de buitenvlag en aan het uiteinde een grijze omzoming.	Op de buitenvlag en aan het uiteinde een licht beigebruine omzoming.	Op de buitenvlag en aan het uiteinde een beige omzoming.

Magellaansijs. (*Carduelis magellanica*).

Algemeen:

De Magellaansijs is een van de meest verspreide soorten in Zuid-Amerika. Iedere ondersoort bezit een eigen gebied, sommige ondersoorten overlappen deze gebieden. Deze gebieden zijn: Venezuela, Colombia, Ecuador, Peru, Bolivia, Chili, Argentinië, Paraguay en Uruguay. Het gebied van deze soort is groot met verschillende biotopen, waardoor zich verschillende verschijningsvormen hebben ontwikkeld. Er zijn Magellaansijsen, waarbij de zwarte kop strak is afgelijnd en er zijn er ook waarbij het uitvloeit in de borst, ook de kleurdiepte kan onderling verschillen. Deze ondersoorten zijn veelal bij de kwekers door elkaar gekruist, daarom is er voor gekozen om een soort te vragen.

Wetenschappelijke benaming:	<i>Carduelis magellanica</i> .
Engels:	Hooded Siskin.
Duits:	Magellanzeisig.
Frans:	Chardonneret de magelan.
Spaans:	Sizerin cabecita negra, Jilguero de cabeza negra.

Ondersoorten:

De Magellaansijs kent 10 ondersoorten.

- *Carduelis magellanica alleni* (Ridgway, 1899) - Bolivia, Paraguay, Noord Argentinië, Centraal Brazilië.
Heeft een iets afwijkend model en is ook wat kleiner. Het geel is dieper dan bij *ictericta*.
- *Carduelis magellanica boliviana* (Sharpe, 1888) - Zuid Bolivia.
Het zwart loopt uit in de borst en de borstzijden. Rug-/vleugeldek zijn meer zwart gestreept. Bovenstaartdekveren zijn meer zwart en de staartvlaggen zijn breder geel.
- *Carduelis magellanica capitalis* (Cabanis, 1866) - Zuid Colombia, Ecuador, Noord-West Peru.
De zwarte kopkleur van de man is minder uitgebreid, slechts tot de kin en bovenborst. De lichaamskleur is donkerder olijfgroen. Het geel is meer goudgeel en alle staartpennen zijn geel met zwarte toppen. De pop is geler in mantel/vleugeldek en de borst onderzijde lichtgrijs met een olijfgroene tot gele waas. Soms zijn de buik en onderstaartdekveren wit.
- *Carduelis magellanica ictericta* (Lichtenstein, 1823) - Noordoost Brazilië, Zuidelijk tot Rio de Janeiro.
Heeft een iets afwijkend model en is ook wat kleiner.
- *Carduelis magellanica longirostris* (Sharpe, 1888) - Zuidoost Venezuela, Guyana, Noord Brazilië.
Het formaat is forser, 13 cm.
- *Carduelis magellanica magellanica* (Vieillot, 1805) - Uruguay, Oost Argentinië.
Is de nominaatvorm.
- *Carduelis magellanica paula* (Todd, 1926) - Zuid Ecuador, West Peru.
Gelijk aan *capitalis*, maar bij de man is het rug-/vleugeldek donkerder bewolkt en het geel is helderder. De pop is in het rug-/vleugeldek grijzer en de lichaamskleur is geler. Bij beide zijn de onderstaartdekveren grijsgeel.
- *Carduelis magellanica peruana* (Berlepsch & Soltzmann, 1896) - Centraal Peru.
Gelijk aan *paula*, maar de man is groener in het rug-/vleugeldek en de borst-/buikkleur is fletser geel. De pop is meer olijfgroen dan grijs in het rug-/vleugeldek.
- *Carduelis magellanica santecrucis* (Todd, 1926) – Oost- en Zuid Bolivia.
Het zwart van de keel loopt uit in de borst en de borstzijden. Rug-/vleugeldek is donkerder en de staart is geler.
- *Carduelis magellanica tacumanus* (Todd, 1926) - Noord-West Argentinië.
Het zwart beperkt zich tot de kin en bovenborst. Bleekgele onderzijde en witte flanken.
- *Carduelis magellanica urubambensis* (Todd, 1926) - Zuid Peru, Noord Chili.
Gelijk aan *peruana* maar groter. De pop kan vanaf de kin tot de buik lichtgrijs tot bleek olijfgroen zijn, met wit tot flets geel in de broek en onderstaartdekveren.

Erfelijkheid en veerstructuur:

In de bevedering van de Magellaansijs is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook geel carotenoid te vinden. Verder is er bij de Magellaansijs sprake van een blauwstructuur.

Van de Magellaansijs zijn 3 mutaties bekend; agaath, bruin en pastel, die allen geslachtsgebonden recessief vererven.

Fysieke standaard:

Formaat:

De Magellaansijs is ± 11-12 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Magellaansijs is vol van type, waarbij de onderlinge lichaamsverhoudingen niet storend op elkaar mogen inwerken. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn, vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren, een regelmatig

gebogen lijn zijn. De rug moet vanaf de kop, welke iets opgericht gedragen wordt, tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn vormen. Van voren gezien dient de borst vol en rond te zijn. Het achterlijf mag niet de indruk geven uitgezakt te zijn. De kop is rond met het ronde oog centraal ten opzichte van de schedel. De staart heeft een rechte vorm met een gevorkt uiteinde.

Houding:

Een Magellaansijs is van nature een vrij bewegelijke vogel, toch dient een Magellaansijs tijdens een keuring rustig op stok te zitten. Zijn houding op stok is rechtop, het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets natuurlijk gekromde nagel.

Snavel:

Een vrij lange smalle spitse snavel. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden. Langs de snavelbasis bevinden zich borstelveertjes.

Ringmaat:

2,5 mm.

Soortbeschrijving:

Kleur:	Magellaansijs man.	Magellaansijs pop.
Kop:	Gehele schedel, wangen en keel diep egaal zwart. Achternek grijsgroen. Halsstreek helder geel.	Gehele schedel is olijfgroen, de wangen en kin eveneens olijfgroen. De kop wordt afgescheiden met de schouders door een lichte gele waas vanaf de ondersnavel.
Lichaam:	Borst, buik en aarsstreek helder geel, flanken geel op een groene ondergrond. Rugdek en mantel grijsgroen bewaasd, op een gele ondergrond.	De borst is olijfgroen, overgaand in witgrijs naar de buik. De flanken zijn olijfgroen, overgaand in witgrijs naar de buik. Rug is tot en met de staart olijfgroen.
Stuit:	Goudgeel.	Geel.
Vleugelpennen:	Handpennen zwart, met lichtgrijze zoom aan de toppen. Grote vleugeldekveren bovenzijde zwart, onderzijde lichtgrijs.	Het zwart en het geel zijn valer van kleur dan bij de man. De vleugelpennen zijn licht grijs omzoomd aan de buitenkant.
Staart:	Middelste staartpennen zwart. Overige staartpennen diepgeel met zwarte toppen. Onderstaartdekveren wit met iets gele waas.	De staart is olijfgroen, overgaand in vaal zwart aan het uiteinde.
Snavel:	Donkergrijs aan basis en uitlopend naar loodgrijs.	Donkergrijs, aan basis en uitlopend naar loodgrijs.
Poten:	Donkergrijs, nagels zwart.	Wat lichter grijs dan die van de man. Nagels zwart.
Ogen:	Zwart en helder.	Zwart en helder.
Tekening:		
Kop en nek:	De afscheiding wangen/hals is iets gerond.	Duidelijke gele oogstreep.
Lichaam:	Borst-/buikscheiding zo strak mogelijk afgelijnd. Rugbestreping donkergrijsgroen.	Rugbestreping grijsgroen.
Vleugels:	Vleugelschild geelgroen, V vorm zwart, vleugelband diepgeel, vleugelspiegel heldergeel, overgaand in geelzwart richting toppen. Armpennen een lichtgrijze omzoming. Grote vleugeldekveren lichtgrijze toppen.	De vleugeltekening loopt verder door naar de schouders, dan bij de man. De tekening is nagenoeg gelijk, de vlag van de spiegel is beter. Armpennen een lichtgrijze omzoming.
Staart:	Bovenstaartdekveren geel met groene toppen.	De staart heeft aan weerszijden een vaal gele vlag.
Keurtechnische aanwijzingen: Magellaansijs man en pop.		
Magellaansijs:	<p>Algemeen: Het totaalbeeld van de Magellaansijs moet symmetrisch zijn, zowel in lichaamsbouw als in tekening. Typische fouten van de Magellaansijs zijn: Geen goede conditie, niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels, een gespreide staart, losse bevedering in de flanken en een niet symmetrisch totaalbeeld. Kleur: Lichaamskleur onregelmatig, licht gekleurde hoorndelen en buik-/borstkleur erg flets. Tekening: Koptekening niet strak, vleugeltekening niet strak of onvolledig, tekening schouder erg licht en kopkleur erg flets.</p>	

Baardsijs. (*Carduelis barbata*).

Algemeen :

De Baardsijs komt voor in het zuiden van Zuid Amerika, Chili, Argentinië Uruguay en de Falkland eilanden. In berggebieden tot 1500 m hoogte, in koude en vochtige gebieden door de overvloedige regenval. Ze komen daar voor in tuinen, plantages, bosranden naast bewoning en cultuurgronden. De voeding bestaat hoofdzakelijk uit rijpe- en halfrijpe zaden.

Wetenschappelijke benaming: *Carduelis barbata*.
Engels: Blackchinned Siskin.
Duits: Bartzeisig.
Frans: Chardonneret à menton noir.
Spaans: Sizerin de corbata, Jilguero.

Ondersoorten:

De Baardsijs kent geen ondersoorten.

Erfelijkheid en veerstructuur:

In de bevedering van de Baardsijs is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook geel carotenoïde te vinden. Verder is er bij de Baardsijs sprake van een blauwstructuur. Van de Baardsijs zijn twee mutaties bekend, agaat en pastel.

Fysieke standaard:

Formaat:

De Baardsijs is ± 12-13 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Baardsijs heeft een kort gedrongen model, met een korte nek. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken, dat dit is uitgezakt. De rug moet, vanaf de nek tot en met de staart, een licht gekromde lijn vormen. De kop is rond, met iets afgeplatte bovenkop en het ronde oog centraal ten opzichte van de schedel. De staart heeft een rechte vorm met een gevorkt uiteinde.

Houding:

Een Baardsijs dient rustig op stok te zitten. Zijn houding op stok is met half doorgezakte poten, maar het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. Een opgewonden vogel toont een achterkop kuif.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets natuurlijk gekromde nagel.

Snavel:

Kort en kegelvormig. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Ringmaat:

2,7 mm.

Soortbeschrijving:

Kleur:	Baardsijs man.	Baardsijs pop.
Kop:	Bovenschedel glanzend zwart, overgaand in de olijfgroene nek. De wangen zijn donker olijfgroen met een olijfgroene krans. De keel is zwart, overgaand in olijfgroen.	Bovenkop donker olijfgroen met grijze waas. De wangen zijn asgrijs met een olijfgroene krans met grijze waas. De keel is asgrijs van kleur.
Lichaam:	De borst is olijfgroen. Onderlijf olijfgroen, overgaand in de crème gele aarsstreek. De flanken zijn donker olijfgroen met een iets grijze waas. Het rugdek en de mantel zijn vanaf de nek tot aan de stuit donker olijfgroen.	De borst is asgroen. Onderlijf asgroen, overgaand in de licht asgroene aarsstreek. De flanken zijn asgroen met een grijze waas. Het rugdek en de mantel zijn vanaf de nek tot aan de stuit donker olijfgroen met een grijze waas.
Stuit:	Okergeel.	Licht asgroen.
Vleugelpennen:	Donker olijfgroen tot zwart.	Donker asgrijs.
Staat:	Zwart.	Zwart.
Snavel:	Bovensnavel parelgrijs. Het voorste gedeelte van de snavel is donkerder van kleur. Ondersnavel mat parelgrijs.	Bovensnavel parelgrijs. Het voorste gedeelte van de snavel is donkerder van kleur. Ondersnavel mat parelgrijs.
Poten:	Donkerbruin tot zwart, nagels grijs tot zwart.	Donkerbruin tot zwart, nagels grijs tot zwart.
Ogen:	Donkerbruin, pupil zwart.	Donkerbruin, pupil zwart.
Tekening:		
Kop en nek:	Een zwarte kap vanaf de snavel, tot net boven het oog, naar de achterschedel. Onder de snavel een zwarte rechthoekige keelvlak ± 1 cm. lang en ± 7 mm breed.	Vanaf de snavelbasis tot in de nek bevinden zich korte lengtestreepjes.
Lichaam:	Op het donker olijfgroene rugdek loopt een zwakke zwartgrijze bestreping.	Op het asgroene rugdek loopt een zwakke zwartgrijze bestreping.
Vleugels:	Onderste grote vleugelpennen aan het uiteinde lichtgeel. Op beide vleugels vlak onder elkaar twee okergele vleugelspiegels.	Onderste grote vleugelpennen aan het uiteinde vaal geel. Op beide vleugels vlak onder elkaar twee vaalgele vleugelspiegels, kleiner dan bij de man.
Staat:	Op de staartpennen bevindt zich aan de buitenvlaggen een okergele zoom.	Op de staartpennen bevinden zich geen buitenvlaggen.
Keurtechnische aanwijzingen: Baardsijs man en pop.		
Baardsijs:	<p>Algemeen: Het totaalbeeld van de Baardsijs moet symmetrisch zijn, zowel in lichaamsbouw als in tekening. Typische fouten van de Baardsijs zijn; Niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels, een gespreide staat, licht gekleurde hoorndelen, losse bevedering in de flanken en een niet symmetrisch totaalbeeld.</p> <p>Kleur: De jonge mannen zijn tot aan de jeugdruif gelijk aan de pop. Na de jeugdruif worden bij de jonge mannen de zwarte onderdelen zichtbaar en op de leeftijd van twee jaar zijn ze geheel op kleur.</p>	

Dennensijs. (*Carduelis pinus*).

Algemeen :

De Dennensijs komt voor in het zuiden van Alaska, Canada, USA en Centraal Mexico. In berggebieden tot 4000 m hoogte. Ze komen hoofdzakelijk voor in dennenbossen op berghellingen, maar ook op de toendra's van het Noorden. In het zuiden ook in dennenbossen en in tuinen, plantages, bosranden, naast bewoning en cultuurgronden. De dennensijen worden gezien in grote vluchten, maar ook in het gezelschap van Treursijen.

Wetenschappelijke benaming: *Carduelis pinus*.
Engels: Pine Siskin.
Duits: Fichtenzeisig.
Frans: Tarin des pines.
Spaans: Lugano de los pinos, pinonero.

Ondersoorten:

De Dennensijs kent twee ondersoorten:

- o *Carduelis pinus pinus* (Wilson, 1810) – Alaska, Canada, USA, Mexico.
Is de nominaatvorm.
- o *Carduelis pinus macropterus* (Bonaparte, 1850) -Noord Californië tot Noordoost en Centraal Mexico.
De kleur van de gele onderdelen is bij zowel de man als de pop dieper geel dan bij de nominaatvorm.
- o *Carduelis pinus perplexus* (van Rossum, 1938) - Zuid Mexico tot Guatemala.
De lichaamskleur is grijzer en de tekening helderder dan bij de nominaatvorm.

Erfelijkheid en veerstructuur:

In de bevedering van de Dennensijs is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook geel carotenoïde te vinden. Verder is er bij de Dennensijs sprake van een blauwstructuur.

Fysieke standaard:

Formaat:

De Dennensijs is ± 11-13 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Dennensijs heeft een slank en gestroomlijnd model. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de iets ingevallen nek tot en met de staart een vrij rechte lijn vormen. De kop is iets afgeplat en het ronde oog centraal ten opzichte van de schedel. De staart heeft een rechte vorm met een gevorkt uiteinde.

Houding:

Een Dennensijs dient rustig op stok te zitten. Zijn houding op stok is rechtop, iets gedrukt, maar het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets natuurlijk gekromde nagel.

Snavel:

Spits. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Ringmaat:

2,7 mm.

Soortbeschrijving.

Kleur:	Dennensijs man.	Dennensijs pop.
Kop:	De kop is kastanjebruin van kleur, de nek kastanjebruin, overgaand in beige. De keel licht beige.	De kop is flets kastanjebruin van kleur, de nek licht kastanjebruin, overgaand in lichtbeige. De keel flets lichtbeige.
Lichaam:	De rug is kastanjebruin gekleurd, overgaand in donker kastanjebruin. De borst is beige, overgaand in lichtbeige. De flanken zijn beige van kleur. De buik is lichtbeige van kleur.	De rug is flets kastanjebruin gekleurd, overgaand in flets donkerbruin. De borst is flets beige, overgaand in flets lichtbeige. De flanken zijn flets beige van kleur. De buik is flets lichtbeige van kleur.
Stuit:	Lichtbeige.	Flets lichtbeige van kleur.
Vleugelpennen:	Donker kastanjebruin.	Flets donker kastanjebruin.
Staart:	Bovenzijde donker kastanjebruin van kleur, onderzijde beige van kleur.	Bovenzijde flets donker kastanjebruin van kleur, onderzijde flets beige van kleur.
Snavel:	Bovensnavel hoornkleurig, aan de punt iets donkerder. Ondersnavel hoornkleurig.	Bovensnavel hoornkleurig, aan de punt iets donkerder. Ondersnavel hoornkleurig.
Poten:	Hoornkleurig, nagels licht hoornkleurig.	Hoornkleurig, nagels licht hoornkleurig.
Ogen:	Donkerbruin, pupil zwart.	Donkerbruin, pupil zwart.
Tekening:		
Kop en nek:	De kop, achterkop, nek en wangen laten fijne donkerbruine lengtestreepjes zien.	De kop, achterkop, nek en wangen laten fijne flets donkerbruine lengtestreepjes zien.
Lichaam:	Op mantel, rugdek en onderrug een lengtebestreping. Op de stuit een lengtebestreping. Op de buitenzijde van de borst loopt in de lengterichting een fijne donkerbeige bestreping, die over gaat in de flanken, waar deze bestreping grover wordt. De buik is minder en wat fijner lichtbeige gevlamd.	Op mantel, rugdek en onderrug een wat grove lengtebestreping, die wat grover is dan bij de man. Op de stuit een lengtebestreping. Op de buitenzijde van de borst loopt in de lengterichting een fijne donkerbeige bestreping, die over gaat in de flanken, waar deze bestreping grover wordt. De buik is minder en wat fijner flets lichtbeige gevlamd.
Vleugels:	Op het vleugeldekk een donkerbruine lengtebestreping. De vleugeltekening bestaat uit beige banden, de spiegels heldergeel en de vleugelpennen geel afgekant.	Op het vleugeldekk een flets donkerbruine lengtebestreping. De vleugeltekening bestaat uit fletsbeige banden, de spiegels fletsgeel en kleiner dan bij de man. De vleugelpennen zijn fletsgeel afgekant.
Staart:	De staartpennen zijn aan de inplant geel afgekant, overgaand in een donkerbruine bovenzijde en overgaand in een beige onderzijde. De onderstaartdekveren laten een donkerbeige tekening zien.	De staartpennen zijn aan de inplant flets geel afgekant, overgaand in een flets donkerbruine bovenzijde en overgaand in een fletsbeige onderzijde. De onderstaartdekveren laten een flets donkerbeige tekening zien.
Keurtechnische aanwijzingen: Dennensijs man en pop.		
Dennensijs:	<p>Algemeen: Het totaalbeeld van de Dennensijs moet symmetrisch zijn, zowel in lichaamsbouw als in tekening. Typische fouten van de Dennensijs zijn;</p> <p>Niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels, een gespreide staart, losse bevedering in de flanken en een niet symmetrisch totaalbeeld.</p> <p>Het geslachtsonderscheid bij de dennensijs is moeilijk visueel te bepalen. Het onderscheid wat genoemd is, is minimaal en niet altijd een garantie.</p> <p>Kleur: Typische fouten: Licht gekleurde hoorndelen.</p>	

Zwarte sijs. (*Carduelis atrata*).

Algemeen:

De Zwarte sijs komt voor in het Andes-gebergte en de uitlopers daarvan in Centraal Peru, West Bolivia, Noord Chili en Noordwest Argentinië. Meestal op hoogtes van 1700-4000m in de rijke flora van hoger gelegen bossen en bergbegroeiing.

Wetenschappelijke benaming:	<i>Carduelis atrata</i> .
Engels:	Black Siskin.
Duits:	Schwarzzeisig.
Frans:	Chardonneret noir.
Spaans:	Jilguero negro.

Ondersoorten:

De Zwarte sijs kent geen ondersoorten.

Erfelijkheid en veerstructuur:

In de bevedering van de Zwarte sijs is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook geel carotenoïde te vinden. Van de Zwarte sijs is één mutatie bekend: de pastel.

Fysieke standaard:

Formaat:

De Zwarte sijs is ± 13 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Zwarte sijs heeft een kort gedrongen model, met een korte nek. Van opzij gezien moet de borst-/buijklijn, vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren, van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een licht gloeiende lijn vormen. De kop is slank en rond, met het ronde oog centraal ten opzichte van de schedel en in lijn met de snavel. De kop moet vloeiend overgaan in de rug. De staart heeft een rechte vorm met een gevorkt uiteinde.

Doordat de pop wat forser van bouw is, waardoor ook de kop wat ronder is, staan de ogen van de pop, ten op zichte van de snavel, lager geplaatst dan die van de man.

Houding:

Een Zwarte sijs dient rustig op stok te zitten. Zijn houding op stok is met half doorgezakte poten, maar het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets natuurlijk gekromde nagel.

Snavel:

Kort en kegelvormig. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Ringmaat:

2,7 mm.

Soortbeschrijving.

Kleur	Zwarte sijs man	Zwarte sijs pop
Kop:	De gehele kop en keel zijn diep glanzend zwart, overgaand in de eveneens diep glanzend zwarte nek.	De gehele kop en keel zijn mat zwart, overgaand in de eveneens mat zwarte nek.
Lichaam:	De borst en het onderlijf, tot iets boven de pootinplant, zijn diep glanzend zwart. Het onderlijf, vanaf net boven de poten tot vrijwel de gehele onderstaartdekveren, is helder geel, met zwart aan het uiteinde. De flanken, rugdek en mantel, tot aan de stuit, zijn diep glanzend zwart.	De borst en het onderlijf, tot iets boven de pootinplant, zijn mat zwart. Het onderlijf, vanaf net boven de poten tot vrijwel de gehele onderstaartdekveren, is witgeel met zwart aan het uiteinde. De flanken, rugdek en mantel, tot aan de stuit, zijn mat zwart.
Stuit:	Zwart.	Mat zwart.
Vleugelpennen:	Diep glanzend zwart.	Zwart.
Staart:	Zwart met helder gele buitenvlaggen.	Zwart met gele buitenvlaggen.
Snavel:	Bovensnavel bleek geel met een zwarte punt. Ondersnavel licht hoornkleurig.	Bovensnavel bleek geel met een zwarte punt. Ondersnavel licht hoornkleurig.
Poten:	Zwart, nagels grijs tot zwart.	Zwart, nagels grijs tot zwart.
Ogen:	Donkerbruin, pupil zwart.	Donkerbruin, pupil zwart.
Tekening:		
Kop en nek:	Rond de ogen moet een duidelijke tekening te zien zijn.	Rond de ogen moet een duidelijke tekening te zien zijn.
Lichaam:	Geen tekening.	Geen tekening.
Vleugels:	Op de vleugel een helder gele vleugelspiegel, in de vorm van een vlaggenstok met vlag. De vleugelspiegel wordt gevormd door de gele kleur aan de basishelft van de pennen. Omdat de handpennen langer zijn dan de armpennen ontstaat deze vorm van een vlaggen stok met vlag. De vleugelpennen zijn lichtgrijs omzoomd.	Op de vleugel een mat gele vleugelspiegel, in de vorm van een vlaggenstok met vlag. De vleugelspiegel wordt gevormd door de gele kleur aan de basishelft van de pennen. Omdat de handpennen langer zijn dan de armpennen ontstaat deze vorm van een vlaggen stok met vlag. Deze spiegel is niet echt scherp afgetekend en wat kleiner dan bij de man. De vleugelpennen zijn lichtgrijs omzoomd.
Staart:	De vlaggen op de buitenste staartpennen zijn helder geel en lopen vanaf de inplant tot halverwege de staart, in een taps toelopende vorm.	De vlaggen op de buitenste staartpennen zijn mat geel en lopen vanaf de inplant tot halverwege de staart, in een taps toelopende vorm.

Keurtechnische aanwijzingen: Zwarte sijs man en pop.

Zwarte sijs:	<p>Algemeen: Het totaalbeeld van de Zwarte sijs moet symmetrisch zijn, zowel in lichaamsbouw als in tekening. Typische fysieke fouten van de Zwarte sijs zijn; Het model is niet vol, maar rank en smal van lichaamsbouw. Niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels, een gespreide staart, losse bevedering in de flanken en een niet symmetrisch totaalbeeld.</p> <p>Man: Typische fouten: Borstkleur niet egaal, niet glanzend zwart van kleur, mat van kleur, zowel het geel als het zwart. licht gekleurde hoorndelen. Snavel erg licht van kleur en geen scherpe vleugeltekening.</p> <p>Pop: Typische fouten: Borstkleur niet egaal, licht gekleurde hoorndelen. Snavel erg licht van kleur.</p> <p>Kleur: De poppen zijn identiek van kleur aan de man, over het algemeen iets fletser zwart en geel van kleur en zij hebben ook kleinere vleugelspiegels. Vogels zijn het tweede jaar pas goed op kleur. De oudere vogels van 2 tot 3 jaar zijn heel moeilijk uit elkaar te houden. Hier is meestal de zang van de man de beste selectie voor wat betreft het geslacht.</p>
---------------------	--

Zwartborstsijs. (*Carduelis notata*).

Algemeen:

De Zwartborstsijs is een vrij kleine vogel, bewoner van tropische gebieden in de beboste hooglanden tussen 1000 en 2750m. Mannen en poppen lijken sterk op elkaar. Tijdens de broedtijd bewoner van lageregelegen dennen- en eikenbossen. Buiten het broedseizoen in grotere vluchten tot 200 vogels.

Wetenschappelijke benaming:	<i>Carduelis notata</i>
Engels:	Black-headed Siskin.
Duits:	Schwarzbrustzeisig.
Frans:	Chardonneret à fete noire.
Spaans:	Jilguero encapuchado.

Ondersoorten:

De Zwartborstsijs kent twee ondersoorten;

- *Carduelis notata notata* (Du Bus, 1874) - Centraal Amerika, vanaf Noordelijk Mexico tot Nicaragua.
Is de nominaatvorm.
- *Carduelis notata forreri* (Salvin & Godman, 1886) - Centraal Amerika, Noordelijk Mexico tot Nicaragua.
Is in zijn geheel donkerder van kleur en heeft een wat langere snavel.
- *Carduelis notata oleacea* (Griscom, 1932) - Centraal Amerika, Noordelijk Mexico tot Nicaragua
Man en pop lijken van de drie rassen het meest op elkaar. De poppen zijn wat donkerder van kleur in rug-/vleugeldek en het zwart loopt iets minder ver uit op de borst.

Erfelijkheid en veerstructuur:

In de bevedering van de Zwartborstsijs is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook geel carotenoïde te vinden. Verder is er bij de Zwartborstsijs sprake van een blauwstructuur.

Van de Zwartborstsijs zijn geen mutaties bekend.

Fysieke standaard:

Formaat:

De Zwartborstsijs is ± 10-12 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Zwartborstsijs heeft een kort gedrongen model, met een korte nek. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een licht gekromde lijn vormen. De kop is rond, met iets afgeplatte bovenkop en het ronde oog centraal ten opzichte van de schedel. De staart heeft een rechte vorm met een gevorkt uiteinde.

Houding:

Een Zwartborstsijs dient rustig op stok te zitten. Zijn houding op stok is met half doorgezakte poten, maar het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. Een opgewonden vogel toont een achterkop kuif.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets natuurlijk gekromde nagel.

Snavel:

Lange spitse snavel. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Ringmaat:

2,7 mm.

Soortbeschrijving.

Kleur:	Zwartborstsijs man.	Zwartborstsijs pop.
Kop:	Kop zwart, overgaand in de olijfgroene nek. De wangen en de keel zijn zwart. Het zwart loopt uit tot in het midden van de borst.	Kop zwart, wat minder diep dan bij de man en een iets bruine waas, overgaand in de olijfgroene nek. De wangen en de keel zijn zwart. Het zwart loopt uit tot in de bovenborst, minder ver dan bij de man.
Lichaam:	Onder de zwarte kopkleur een goudgele kleurovergang. Rug-/vleugeldekkend olijfgroen. Onderzijde vanaf de borst tot de buik goudgeel, flanken meer geel met groene waas. Bovenstaartdekveren zwart, onderstaartdekveren goudgeel.	Rug-/vleugeldekkend donker olijfgroen. Onderzijde vanaf de borst tot de buik geel, flanken meer groengeel. Bovenstaartdekveren zwart, onderstaartdekveren geel.
Stuit:	Geel.	Bleek geel.
Vleugelpennen:	Zwart.	Zwart.
Staart:	Zwart.	Zwart.
Snavel:	Bovensnavel parelgrijs. Het voorste gedeelte van de snavel is donkerder van kleur. Ondersnavel mat parelgrijs.	Bovensnavel parelgrijs. Het voorste gedeelte van de snavel is donkerder van kleur. Ondersnavel mat parelgrijs.
Poten:	Donkerbruin tot zwart, nagels grijs tot zwart.	Donkerbruin tot zwart, nagels grijs tot zwart.
Ogen:	Donkerbruin, pupil zwart.	Donkerbruin, pupil zwart.
Tekening:		
Kop en nek:	Op de achterkop een scherpe kleurscheiding tussen de zwarte kop en de olijfgroene nek.	Op de achterkop een scherpe kleurscheiding tussen de zwarte kop en de olijfgroene nek. Het zwart loopt op de borst minder ver uit dan bij de man.
Lichaam:	In de mantelzijden een grove tekening door de zwarte veerbasis. Op de borst een kleurscheiding tussen de zwarte kop en de goudgele kleurovergang.	Op de borst een kleurscheiding tussen de zwarte kop en de gele kleurovergang.
Vleugels:	Een brede goudgele vleugelspiegel. Op het uiteinde van de armpennen een smalle wit/grijze omzoming.	Een brede gele vleugelspiegel. Op het uiteinde van de armpennen een smalle wit/grijze omzoming.
Staart:	Staartpennen, goudgeel met een brede zwarte punt, oplopend naar het midden.	Staartpennen, geel met een brede zwarte punt, oplopend naar het midden.

Keurtechnische aanwijzingen: Zwartborstsijs man en pop.

Zwartborstsijs:	<p>Algemeen: Het totaalbeeld van de Zwartborstsijs moet symmetrisch zijn, zowel in lichaamsbouw als in tekening. Typische fouten van de Zwartborstsijs zijn; Niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels, een gespreide staart, losse bevedering in de flanken en een niet symmetrisch totaalbeeld. Kleur: Typische fouten: Onregelmatig van lichaamskleur, licht gekleurde hoorndelen.</p>
------------------------	---

Yarrellsijs. (*Carduelis yarrellii*).

Algemeen:

De Yarrellsijs komt voor in Noordoost Venezuela en Oost Brazilië. Het is een bewoner van de randen van bosgebieden.

Wetenschappelijke benaming:	<i>Carduelis yarrellii</i> .
Engels:	Yellow-faced Siskin.
Duits:	Yarrellzeisig.
Frans:	Chardonneret de yarrell.
Spaans:	Jilguero cara amarillo.

Ondersoorten:

De Yarrellsijs kent geen ondersoorten.

Erfelijkheid en veerstructuur:

In de bevedering van de Yarrellsijs is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook geel carotenoïde te vinden. Verder is er bij de Yarrellsijs sprake van een blauwstructuur. Van de Yarrellsijs zijn geen mutaties bekend.

Fysieke standaard:

Formaat:

De Yarrellsijs is ± 10-11cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Yarrellsijs heeft een kort gedrongen model. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een licht gekromde lijn vormen. De kop is rond en het ronde oog centraal ten opzichte van de schedel. De staart heeft een rechte vorm met een gevorkt uiteinde.

Houding:

Een Yarrellsijs dient rustig op stok te zitten. Zijn houding op stok is rechtop. Het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets natuurlijk gekromde nagel.

Snavel:

Spits. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Ringmaat:

2,5 mm.

Soortbeschrijving.

Kleur:	Yarrellsijs man.	Yarrellsijs pop.
Kop:	Voorhoofd, bovenschedel glanzend zwart, overgaand in de olijfgroene nek. De wangen zijn helder geel. De keel is helder geel.	Bovenkop donker olijfgroen met grijze waas. De wangen zijn olijfgroen. De keel is geel.
Lichaam:	De borst is, vanaf de keel tot de onderstaartdekveren, helder geel. De flanken en de zijden van de borst laten een lichte olijfgroene waas zien. Het rug-/vleugeldek is vanaf de nek tot aan de stuit olijfgroen. De langste bovenstaartdekveren zijn olijfgroen.	De borst is, vanaf de keel tot de onderstaartdekveren, geel. De flanken en de zijden van de borst laten een olijfgroen waas zien. Het rug-/vleugeldek is vanaf de nek tot aan de stuit olijfgroen. De langste bovenstaartdekveren zijn olijfgroen.
Stuit:	Helder geel.	Geel.
Vleugelpennen:	Zwart.	Zwartgrijs.
Staart:	Zwart.	Zwart.
Snavel:	Bovensnavel parelgrijs. De punt van de snavel is zwart. Ondersnavel mat parelgrijs.	Bovensnavel parelgrijs. De punt van de snavel is zwart. Ondersnavel mat parelgrijs.
Poten:	Donkerbruin tot zwart, nagels grijs tot zwart.	Donkerbruin tot zwart, nagels grijs tot zwart.
Ogen:	Donkerbruin, pupil zwart.	Donkerbruin, pupil zwart.
Tekening:		
Kop en nek:	Een glanzend zwarte kap vanaf de snavel, tot net boven het oog, naar de achterschedel, met scherpe kleurscheidingen.	Geen tekening.
Lichaam:	Op de olijfgroene mantel is, aan de zijden, een zwakke zwartgrijze bestreping waarneembaar.	Op de olijfgroene mantel is, aan de zijden, een zwartgrijze bestreping waarneembaar.
Vleugels:	Op beide vleugels, bij de schouder één gele vleugelband en een helder gele vleugelspiegel in het midden. De randen van de vleugelpennen zijn geel omzoomd. Op het uiteinde van de armpennen een wit/grijze omzoming.	Op beide vleugels, bij de schouder één gele vleugelband en een gele vleugelspiegel in het midden. De randen van de vleugelpennen zijn zwak geel omzoomd. Op het uiteinde van de armpennen een grijze omzoming.
Staart:	Op de staartpennen bevindt zich aan de buitenvlaggen een heldergele zoom.	Op de staartpennen bevindt zich aan de buitenvlaggen een gele zoom.

Keurtechnische aanwijzingen: Yarrellsijs man en pop.

Yarrellsijs:	<p>Algemeen: Het totaalbeeld van de Yarrellsijs moet symmetrisch zijn, zowel in lichaamsbouw als in tekening. Typische fouten van de Yarrellsijs zijn; Niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels, een gespreide staart, losse bevedering in de flanken en een niet symmetrisch totaalbeeld.</p> <p>Kleur: Typische fouten: Onregelmatige of fletse lichaamskleur, licht gekleurde hoorndelen.</p> <p>Tekening: Typische fouten: Een onscherpe vleugeltekening.</p>
---------------------	--

Geelbuiksij. (*Carduelis xanthogastra*).

Algemeen:

De Geelbuiksij komt voor in Panama, Colombia, Venezuela, Ecuador, Peru, Bolivia en Chili. De Geelbuiksij leeft in vochtige tropische bossen, op een hoogte tussen de 800 en 3700 meter. Leeft meestal paarsgewijs of in kleine vluchten tot 30 vogels.

Wetenschappelijke benaming:	<i>Carduelis xanthogastra</i> .
Engels:	Yellow-bellied Siskin.
Duits:	Gelbbauchzeisig.
Frans:	Chardonneret à ventre jaune.
Spaans:	Lugano de vientre amarillo.

Ondersoorten:

De Baardsij kent één ondersoort.

- *Carduelis xanthogaster xanthogaster* (Du Bus, 1855) – Costa Rica tot Colombia en Venezuela.
Is de nominaatvorm.
- *Carduelis xanthogaster stejnegeri* (Sharpe, 1888) - Centraal Bolivia.
Is iets groter en het geel op de borst is iets valer geel. Langere snavel.

Erfelijkheid en veerstructuur:

In de bevedering van de Geelbuiksij is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook geel carotenoïde te vinden. Verder is er bij de Geelbuiksij sprake van een blauwstructuur.

Van de Geelbuiksij zijn geen mutaties bekend.

Fysieke standaard:

Formaat:

De Geelbuiksij is ± 10-12cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Geelbuiksij heeft een slank model. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een licht gekromde lijn vormen. De kop is rond met het ronde oog centraal ten opzichte van de schedel. De staart heeft een rechte vorm met een gevorkt uiteinde.

Houding:

Een Geelbuiksij dient rustig op stok te zitten. Zijn houding op stok is onder een hoek van 45°, maar het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets natuurlijk gekromde nagel.

Snavel:

Spits. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Ringmaat:

2,7 mm.

Soortbeschrijving.

Kleur:	Geelbuiksijs man.	Geelbuiksijs pop.
Kop:	Gehele kop en keel glanzend zwart.	Voorkop en kruin donker olijfgroen. De wangen olijfgroen. De keel olijfgroen met een grijze waas.
Lichaam:	De borst is, tot het midden, zwart. Borstzijden en onderborst, flanken, buik en onderstaartdekveren helder geel. Een iets olijfgroene waas in achterste deel van de flanken. Vanaf de kop tot en met de staart glanzend zwart. Vleugeldekk zwart.	De borst en flanken zijn olijfgroen met een gele waas. Het rugdek en de mantel zijn vanaf de nek tot aan de stuit donker olijfgroen met een zwarte gloed bewolkt. Geelwit in buik en onderstaartdekveren.
Stuit:	Zwart.	Bleek olijfgroen.
Vleugelpennen:	Zwart.	Donker asgrijs.
Staart:	Zwart.	Zwartbruin.
Snavel:	Bovensnavel donker parelgrijs, met een zwarte punt en een gele waas. Ondersnavel mat donker parelgrijs.	Bovensnavel donker parelgrijs, met een zwarte punt en een gele waas. Ondersnavel mat donker parelgrijs.
Poten:	Donkerbruin tot zwart, nagels grijs tot zwart.	Donkerbruin tot zwart, nagels grijs tot zwart.
Ogen:	Donkerbruin, pupil zwart.	Donkerbruin, pupil zwart.
Tekening:		
Lichaam:	Scherpe kleurscheiding borst-/buikkleur.	Geen tekening.
Vleugels:	Op de vleugel een helder gele vleugelspiegel. De vleugelpennen hebben smalle gele vleugelzomen.	Randen vleugeldekkveren geel, twee bleekgele vleugelbanden vormend. Gele vleugelspiegel. De vleugelpennen hebben smalle bleekgele vleugelzomen.
Staart:	Op de staartpennen bevindt zich aan de buitenvlaggen een gele zoom. Bovenzijde van de staart ,twee brede spiegels vormend.	Op de staartpennen bevindt zich aan de buitenvlaggen een bleekgele zoom. Bovenzijde van de staart, twee brede spiegels vormend.
Keurtechnische aanwijzingen: Geelbuiksijs man en pop.		
Geelbuiksijs:	<p>Algemeen: Het totaalbeeld van de Geelbuiksijs moet symmetrisch zijn, zowel in lichaamsbouw als in tekening. Zijn manier van vliegen, doet meer aan een vlinder dan aan een vogel denken. Typische fouten van de Geelbuiksijs zijn; Niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels, een gespreide staart, losse bevedering in de flanken en een niet symmetrisch totaalbeeld.</p> <p>Kleur: Onregelmatige of fletse lichaamskleur, licht gekleurde hoordelen.</p> <p>Tekening: Onregelmatige vleugeltekening.</p>	

Mexicaanse sijs. (*Carduelis psaltria*).

Algemeen:

De Mexicaanse sijs komt voor in Noordwest Amerika, Mexico, Midden-Amerika, Colombia en Ecuador. De nominaatvorm heeft een geheel zwart rug- en vleugeldek en de ondersoort *hesprophila* een donker olijfgroene mantel met een zwart vleugeldek.

Wetenschappelijke benaming:	<i>Carduelis psaltria</i> .
Engels:	Lesser Goldfinch.
Duits:	Mexikaner zeisig.
Frans:	Tarin à dos noir.
Spaans:	Lugano de espalda negra, Jilguero menor.

Ondersoorten:

De Mexicaanse sijs kent de volgende ondersoorten.

- *Carduelis psaltria psaltria* (Say, 1823) - Zuid-West USA, Noord Mexico.
Is de nominaatvorm.
- *Carduelis psaltria hesprophila* (Oberholser, 1903) - Noord West USA en Zuid Canada.
Teugel, voorhoofd en kruin zwart. Wangen, nek, rug-/vleugeldek en schouders donker olijfgroen. Meer bleek gele stuit en bovenstaartdekveren. Alleen de armpennen zijn wit omzoomd en de overige vleugelpennen hebben witte uiteinden. Onderzijde bleker geel.
- *Carduelis psaltria Jouyi* (Ridgway, 1898) – Mexico.
Zwart rug-/vleugeldek. Het rug- en vleugeldek is meer blauwzwart.
- *Carduelis psaltria witti* (Grant, 1964) - Mexicaanse eilanden
Zwart rug- en vleugeldek. Het zwart van de kopkleur loopt verder naar onderen uit.
- *Carduelis psaltria colombiana* (La Fresnaye, 1843) - Colombia en Ecuador.
Zwart rug- en vleugeldek wat meer blauwzwart toont . Staartpennen zwartbruin met witte vlaggen.

Erfelijkheid en veerstructuur:

In de bevedering van de Mexicaanse sijs is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook geel carotenoïde te vinden. Verder is er bij de Mexicaanse sijs sprake van een blauwstructuur.

Van de Mexicaanse sijs zijn geen mutaties bekend.

Fysieke standaard:

Formaat:

De Mexicaanse sijs is ± 9-11 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Mexicaanse sijs heeft een slank model. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een rechte lijn vormen. De kop is rond, met het ronde oog centraal ten opzichte van de schedel. De staart heeft een rechte vorm met een gevorkt uiteinde.

Houding:

Een Mexicaanse sijs dient rustig op stok te zitten. Zijn houding op stok is rechtop, het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets natuurlijk gekromde nagel.

Snavel:

Spits. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

Ringmaat:

2,5 mm.

Soortbeschrijving.

Kleur:	Mexicaanse sijs man.	Mexicaanse sijs pop.
Kop:	Kop en wangen glanzend zwart. De keel is goudgeel.	Kop, wangen en keel bleek olijfgroen.
Lichaam:	De borst is vanaf de keel tot en met de onderstaartdekveren, goudgeel. De flanken goudgeel. Vanaf de kop tot en met de staart glanzend zwart.	De borst is vanaf de keel tot en met de onderstaartdekveren, geel. De flanken geel. Vanaf de kop tot en met de staart bleek olijfgroen.
Stuit:	Zwart.	Bleek olijfgroen.
Vleugelpennen:	Zwart.	Zwartbruin.
Staat:	Zwart.	Zwartbruin.
Snavel:	Bovensnavel parelgrijs met een zwarte punt. Ondersnavel mat parelgrijs.	Bovensnavel parelgrijs met een zwarte punt. Ondersnavel mat parelgrijs.
Poten:	Donkerbruin tot zwart, nagels grijs tot zwart.	Donkerbruin tot zwart, nagels grijs tot zwart.
Ogen:	Donkerbruin, pupil zwart.	Donkerbruin, pupil zwart.
Tekening:		
Kop en nek:	Kleurscheiding.	Op de kop een lichte bestreping. Oorstreek zichtbaar.
Lichaam:	Kleurscheiding.	Op de mantel een bestreping, aan de zijden wat zwaarder.
Vleugels:	Geelwitte vleugelband en witte vleugelspiegels. Armpennen wit omzoomd. Vleugelpennen smalle witte buitenvlaggen	Twee geelwitte vleugelbanden en witte vleugelspiegels. Armpennen wit omzoomd. Vleugelpennen smalle crème buitenvlaggen.
Staat:	Buitenste pennen witte binnenvlaggen.	Buitenste pennen witte binnenvlaggen.
Keurtechnische aanwijzingen: Mexicaanse sijs man en pop.		
Mexicaanse sijs:	<p>Algemeen: Het totaalbeeld van de Mexicaanse sijs moet symmetrisch zijn, zowel in lichaamsbouw als in tekening. Typische fouten van de Mexicaanse sijs zijn; Niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels, een gespreide staart, losse bevedering in de flanken en een niet symmetrisch totaalbeeld. Kleur: Typische fouten: Onregelmatige lichaamskleur. Fletse kleurdiepte. Licht gekleurde hoorndelen.</p>	

Treursijs. (*Carduelis tristis*).

Algemeen:

De Treursijs komt voor in het hele zuiden van Canada, USA met uitzondering van de uiterste westkust en Noordoost Mexico.

Wetenschappelijke benaming:	<i>Carduelis tristis</i> .
Engels:	American Goldfinch.
Duits:	Trauerzeisig.
Frans:	Tarin triste.
Spaans:	Jilguero norteamericano.

Ondersoorten:

De Treursijs kent drie ondersoorten.

- *Carduelis tristis tristis* (Linneaus, 1758) – Zuid Canada, USA, met uitzondering van de uiterste westkust en Noordoost Mexico.
Is de nominaatvorm.
- *Carduelis tristis pallida* (Mearns, 1890) – In Oost Canada en Centraal USA.
Is groter dan de nominaatvorm. Mannen en poppen zijn in winterkleed fletser van kleur dan de nominaatvorm.
- *Carduelis tristis salicamans* (Grinnell, 1897) – In het oostelijke leefgebied van de Treursijs in de USA en in Noord Mexico.
Zit qua kleur tussen de nominaatvorm en de *pallida* in.
- *Carduelis tristis jewetti* (van Rossem, 1943) Zuidoost Canada en het Noordoosten van de USA.
Is bruine en somberder van kleur in winterkleed dan de nominaatvorm.

Soortherkenning:

Formaat:

De Treursijs is ± 11,5-14 cm. lang.

Bijzonderheden:

In zomerkleed een prachtige verschijning met zijn helder gele lichaamskleur en diep glanzend zwarte kop en vleugeldekkekleur. Een van de twee soorten Amerikaanse sijen, die een winter- en een zomerkleed heeft. De man lijkt tijdens de omschakeling van winterkleed naar zomerkleed en andersom wat op de Yarrellsij. Maar het grote verschil is dan, dat de vleugelspiegel bij de Treursijs wit is en die bij de Yarrellsij geel. De Treursijs mist in de winter de zwarte koptekening, die de Yarrellsij wel bezit.

Ringmaat:

2,7 mm.

Lawrencesijs. (*Carduelis lawrencei*).

Algemeen:

De Lawrencesijs komt voor in Zuidwest USA en Noordwest Mexico. Leeft daar in open gebieden met wat eiken- en cederbomen. Trekt in de winter meer naar het oosten.

Wetenschappelijke benaming:	<i>Carduelis lawrencei</i> .
Engels:	Lawrence's Siskin.
Duits:	Maskenzeisig.
Frans:	Chardonneret gris.
Spaans:	Jilguero de California.

Ondersoorten:

De Lawrencesijs kent geen ondersoorten.

Soortherkenning:

Formaat:

De Andessijs is ± 10 - 11,5 cm. lang.

Bijzonderheden:

Wordt ook wel Maskersijs genoemd. Een van de twee soorten Amerikaanse sijen die een winter- en een zomerkleed heeft. In de zomer contrastrijker, helderder en dieper van kleur. De pop lijkt zowel in de zomer als in de winter sterk op de man, maar is wat fletser van kleur en mist het zwart op de kop en in de keel (masker).

Ringmaat:

2,7 mm.

Kordillensijs. (*Carduelis uropygialis*).

Algemeen:

De Kordillensijs komt voor in Zuid Peru, Noord Chili en Noordwest Argentinië. Leeft in tropische en subtropische bergbossen op een hoogte tussen de 2500 en 3500 meter. Buiten het broedseizoen in lager gelegen gebieden.

Wetenschappelijke benaming:	<i>Carduelis uropygialis</i> .
Engels:	Yellow-Rumped Siskin.
Duits:	Kordillenzeisig.
Frans:	Chardonneret à croupion jaune.
Spaans:	Jilguero cordillerano.

Ondersoorten:

De Kordillensijs kent geen ondersoorten.

Soortherkenning:

Formaat:

De Kordillensijs is ± 12,5-13 cm. lang.

Bijzonderheden:

Man en pop lijken sterk op elkaar. De diep zwarte kleur van de man is bij de pop meer zwartbruin. Ook de onderzijde van de pop is fletser geel dan bij de man.

De mantel laat een erg bewolkte kleur zien.

Ringmaat:

2,7 mm.

Diksnavelsijs. (*Carduelis crassirostris*).

Algemeen:

De Diksnavelsijs komt voor in West Bolivia, Chili, Argentinië en Peru. Op de hoge plateaus van het Andesgebergte, op een hoogte tussen de 3000 en 4800 meter. Leeft in lage begroeiingen en bossen. Paarsgewijs of in kleinere vluchten.

Wetenschappelijke benaming:	<i>Carduelis crassirostris</i> .
Engels:	Thick-Billed Siskin.
Duits:	Dickschnabelzeisig.
Frans:	Tarin à gros bec.
Spaans:	Lugano de pico gordo, Jilguero grande.

Ondersoorten :

De Diksnavelsijs kent één ondersoort.

- *Carduelis crassirostris crassirostris* (Landbeck, 1877) – West Bolivia, Noord Chili en Noord Argentinië.
Is de nominaatvorm.
- *Carduelis crassirostris amadoni* (Landbeck, 1877) – West Peru.
Bij de man; bleker, grijzer olijfgroen en kleinere snavel. Het zwart op de kop is minder diep en het geel van de borst en de buik bleker en laat meer een groene waas zien.
Pop; gelijk aan de nominaatvorm, maar heeft een donkere stuitkleur en een streeptekening in de onderflank en onderstaartdekveren.

Soortherkenning:

Formaat:

De Diksnavelsijs is ± 13,5-14,5 cm. lang.

Bijzonderheden:

Diksnavelsijsen zijn de grootste van de Amerikaanse sijenfamilie.

Ringmaat:

2,9 mm.

Guatamalasij. (*Carduelis atriceps*).

Algemeen:

De Guatamalasij komt voor in het westen van Midden-Amerika, Mexico, Guatamala, El Salvador, Honduras, Nicaragua en Costa Rica. Er is weinig van bekend, komt voor op een hoogte tussen de 2200 en 3000 meter in eiken en dennenbossen.

Wetenschappelijke benaming:	<i>Carduelis atriceps</i> .
Engels:	Black-capped Siskin.
Duits:	Guatamalazeisig.
Frans:	Chardonneret sombre.
Spaans:	Jilguero corona negra.

Ondersoorten:

De Guatamalasij kent geen ondersoorten.

Soortherkenning:

Formaat:

De Guatamalasij is ± 11-13 cm. lang.

Bijzonderheden:

Zoals de Franse naam al aangeeft, een somber donker olijfgroen gekleurde vogel met een groenige borst en een flets gele onderzijde. De man heeft ongeveer de kleur van een pop Magellaansij, maar dan met een zwarte kap.

Ringmaat:

2,5 mm.

Olijfsij. (*Carduelis olivacea*).

Algemeen:

De Olijfsij komt voor in het middenwesten van Zuid-Amerika. In subtropische gebieden van Ecuador, Peru, Bolivia en Noord Chili. Leeft daar in bergbossen op een hoogte tussen de 1200 en 3000 meter. Is een vogel die constant in beweging is.

Wetenschappelijke benaming:	<i>Carduelis olivacea</i> .
Engels:	Olivaceous Siskin.
Duits:	Olivzeisig.
Frans:	Chardonneret olivâtre.
Spaans:	Lugano olivacéo.

Ondersoorten:

De Olijfsij kent geen ondersoorten.

Soortherkenning:

Formaat:

De Olijfsij is ± 11 cm. lang.

Bijzonderheden:

Lijkt zeer sterk op de Magellaansij, maar zowel de man als de pop zijn wat helderder geel van kleur.

Ringmaat:

2,5 mm.

Andessijs. (*Carduelis spinescens*).

Algemeen:

De Andessijs komt voor in Venezuela, Colombia en Equador.

Wetenschappelijke benaming:	<i>Carduelis spinescens</i> .
Engels:	Andean Siskin.
Duits:	Andenzeisig.
Frans:	Tarin des andes.
Spaans:	Lugano andino, Jilguero andino.

Ondersoorten:

De Andessijs kent twee ondersoorten.

- *Carduelis spinescens spinescens* (Bonaparte, 1850) – Venezuela, Colombia en Equador.
Is de nominaatvorm.
- *Carduelis spinescens capitanea* (Bangs, 1898) – Noord Venezuela.
Bleker olijfgroen en meer bewolkt in de mantel.
- *Carduelis spinescens nigricauda* (Chapman, 1912) – Colombia.
Doffer en donkerder olijfgroen, de staart is geheel zwart.

Soortherkenning:

Formaat:

De Andessijs is ± 9,5-10 cm. lang.

Ringmaat:

2,3 mm.

Haïtisijs. (*Carduelis dominicensis*).

Algemeen:

De Haïtisijs komt voor in een zeer beperkt gebied. In het zuidwesten van het eiland Santo Domingo. Leeft daar in de beboste hellingen.

Wetenschappelijke benaming:	<i>Carduelis dominicensis</i>
Engels:	Antillean Siskin.
Duits:	Haïtizeisig.
Frans:	Chardonneret des antilles.
Spaans:	Lugano de Santo Domingo.

Ondersoorten:

De Haïtisijs kent geen ondersoorten.

Soortherkenning:

Formaat:

De Andessijs is ± 11-12 cm. lang.

Bijzonderheden:

Doet wat aan de zwartkopsijs denken, waarbij de vleugeltekening veel minder prominent is.

Ringmaat:

2,5 mm.

Saffraansijs. (*Carduelis siemiradzkii*).

Algemeen:

De Saffraansijs komt voor in Equador en een noordelijk puntje van Peru. In een klein gebied, met een gemiddelde hoogte van 800 meter. Leeft daar in bos- en struikgebieden.

Wetenschappelijke benaming:	<i>Carduelis siemiradzkii</i> .
Engels:	Saffron Siskin.
Duits:	Safranzeisig.
Frans:	Chardonneret safran.
Spaans:	Jilguero azafranado.

Ondersoorten:

De Saffraansijs kent geen ondersoorten.

Soortherkenning:

Formaat:

De Andessijs is ± 11 cm. lang.

Bijzonderheden:

Er is weinig van bekend en de soort is zeer zeldzaam. Het is zelfs de vraag of deze nog wel voorkomt. Wordt door sommige ornithologen gerekend tot een ondersoort van de Magellaansijs.

Ringmaat:

2,3 mm.